

RESOLUCIÓ

Civisme i convivència

DRET A UNA CONVIVÈNCIA PACÍFICA
CIUTAT HABITABLE I SOSTENIBLE

ANTECEDENTS

Objecte de la queixa

En data 6 d'agost de 2025 el ciutadà va presentar una queixa davant aquesta Sindicatura en què exposava el següent:

- Vivia a la ronda de Sant Antoni, en el tram comprès entre els carrers de Casanova i de Villarroel. Aquell espai s'havia anat degradant fins a esdevenir pràcticament inhabitable per al veïnat des de les primeres hores de la tarda i fins ben entrada la nit.
- De manera reiterada s'hi concentraven grups d'infants i adolescents que jugaven a pilota sense respectar les persones vianants, fet que generava molèsties constants i situacions de risc. Així mateix, s'hi produïen altres conductes clarament incíviques, contràries a les normes bàsiques de convivència i a les ordenances municipals.
- Davant d'aquesta situació, havia presentat diverses reclamacions a l'Ajuntament. No compartia la resposta emesa per la Guàrdia Urbana de Barcelona (GUB), que mostrava una actitud passiva davant les infraccions reiterades de la normativa municipal.

Actuacions fetes

La Sindicatura va admetre la queixa a tràmit i en va iniciar l'anàlisi per determinar si s'havien respectat els [drets de la ciutadania](#) i els [principis de bona administració](#).

El dia 8 d'agost de 2025 la Sindicatura es va adreçar al [Districte de l'Eixample](#) per tal de conèixer les intervencions fetes en relació amb la queixa presentada.

Resposta dels òrgans afectats

El dia 14 de novembre de 2025 aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada. L'escrit exposa les actuacions dutes a terme per garantir la convivència en l'espai públic.

CONSIDERACIONS

1. Col·laboració municipal en la tasca supervisora de la Sindicatura de Greuges

L'Ajuntament ha trigat més de tres mesos a facilitar a la Sindicatura de Greuges de Barcelona la informació que es va sol·licitar per resoldre la queixa. Aquest termini supera amb escreix el que pot considerar-se un temps raonable, d'acord amb els principis d'eficiència i bona administració amb què han de regir-se els serveis municipals. Així mateix, **incompleix el deure de col·laboració** establert per l'article 3.7 de la normativa reguladora de la institució de la Sindicatura de Greuges de Barcelona (aprovada per la Comissió de Govern en sessió del 19 de gener de 2005).

D'acord amb aquests fets, es recorda al Districte de l'Eixample l'obligació de col·laborar amb aquesta Sindicatura per tal que pugui dur a terme adequadament la seva tasca de supervisió dels serveis municipals i alhora vetllar pels drets de la ciutadania, així com el fet que aquesta Sindicatura està legalment habilitada per fer públics els departaments o organismes que obstaculitzin l'exercici de les seves funcions en l'informe anual que presenta al Consell Municipal.

1. Diagnosi sobre el joc de pilota en aquell espai

El joc de pilota a la ronda de Sant Antoni, especialment en el tram comprès entre els carrers de Casanova i Villarroel i a l'àmbit de la plaça del Pes de la Palla, s'ha identificat com una dinàmica recurrent d'ús intensiu de l'espai públic que genera tensions en la convivència veïnal i comercial. Davant les queixes rebudes, el Districte va activar el Servei de Gestió de Conflictes, que ha dut a terme un seguiment específic i sistemàtic de les dinàmiques d'ús de l'espai, amb atenció especial al joc de pilota.

El treball d'observació i prospecció dut a terme pel Servei, en coordinació amb altres serveis municipals, mostra que aquesta activitat es concentra principalment en horari de tarda i vespre, amb una franja especialment crítica entre les 18.00 i les 21.30 hores, i assolix el punt màxim cap a les 21.00 hores. S'ha constatat una concentració elevada d'infants i adolescents, amb una presència puntual de fins a trenta menors jugant simultàniament i amb diverses pilotes, majoritàriament de cuir, en ús al mateix temps.

El joc sovint es practica utilitzant elements del mobiliari urbà, com ara fanals i arbrat, com a porteries improvisades, fet que incrementa el risc d'impactes sobre vianants, terrasses cobertes, comerços i balcons. Tot i que aproximadament el 70% dels infants va acompanyat per persones adultes, la supervisió és parcial i no sempre es tradueix en una regulació efectiva del joc.

Aquestes dinàmiques han tingut un impacte directe en la convivència, amb episodis de soroll elevat, molèsties reiterades i afectacions a l'activitat comercial, així com testimonis d'impactes de pilotes en persones. Les queixes s'han expressat mitjançant cartells, recollides de signatures i intervencions en espais de participació veïnal. Alhora, s'ha detectat una pluralitat de percepcions en el veïnat, amb posicionaments que oscil·len entre discursos de conflicte i valoracions positives de la presència infantil a l'espai públic.

L'anàlisi policial d'aquesta dinàmica identifica, com a factors que contribueixen a la intensificació del joc de pilota, el període de vacances escolars, la manca d'equipaments oberts alternatius, la transformació urbana recent de la ronda de Sant Antoni i la saturació d'altres espais del territori proper.

2. La intervenció municipal

Davant d'aquesta realitat, el Districte ha optat per una estratègia de gestió comunitària del joc de pilota basada en la mediació, la sensibilització i la coordinació interinstitucional i que evita l'aplicació de mesures de prohibició o sancionadores. Es parteix del reconeixement del dret dels infants a jugar a l'espai públic, sempre que aquest ús sigui compatible amb les normes bàsiques de convivència i el dret al descans del veïnat.

En aquest marc, el Servei de Gestió de Conflictes ha reforçat la seva presència a la zona i intervé directament amb infants, adolescents i persones adultes referents per contenir o aturar el joc en els moments de més impacte i transmetre les queixes veïnals detectades d'una manera directa. Paral·lelament, el programa "A partir del carrer" ha intensificat les prospeccions i les intervencions educatives amb joves, orientades a promoure un ús respectuós de l'espai públic i a informar sobre recursos municipals i alternatives d'oci existents.

Pel que fa a la seguretat i la convivència, la GUB ha desplegat dispositius conjunts amb les unitats de Ciutat Vella, especialment en horari de vespre i nit, amb una funció principalment preventiva i dissuasiva. Aquest reforç de la presència policial ha contribuït a reduir les incidències temporalment, si bé s'ha constatat que aquestes poden reaparèixer quan la vigilància disminueix.

Finalment, s'han adoptat mesures complementàries de millora de l'espai, com la retirada d'elements abandonats que dificultaven la circulació o afavorien usos inadequats, amb l'objectiu de facilitar una convivència més equilibrada entre els diferents usos de la ronda de Sant Antoni.

3. El Pla de joc a l'espai públic de Barcelona (horitzó 2030)

El Pla de joc a l'espai públic de Barcelona¹ constitueix el marc estratègic municipal per reconèixer **el joc com un dret de la infància i com un ús legítim de l'espai públic**, i l'integra com a element estructural del model urbà i de convivència de la ciutat. El Pla s'emmarca en compromisos internacionals com l'Agenda 2030 i aposta per una ciutat més jugable, inclusiva i pacificada, especialment en un context urbà dens i amb una alta pressió d'usos.

El document promou un canvi de paradigma que passa de concebre el joc com una activitat que cal contenir o restringir a entendre'l com un valor col·lectiu amb beneficis socials, educatius, de salut i de cohesió comunitària. En aquest sentit, el Pla rebutja enfocaments de prohibició generalitzats i planteja una gestió basada en la comptabilització d'usos, la corresponsabilitat i la mediació.

Entre els seus eixos i objectius principals destaquen:

- L'ampliació i millora de les oportunitats de joc espontani a l'espai públic.
- El foment d'usos lúdics diversos i compartits, més enllà de les àrees de joc convencionals.
- La incorporació del joc en projectes de transformació urbana i pacificació de carrers.
- El reforç de serveis municipals orientats a la gestió de conflictes d'usos, especialment en espais amb una intensitat lúdica alta.

De manera explícita, el Pla preveu el reforç del Servei de Gestió de Conflictes com a eina clau per abordar tensions derivades del joc a l'espai públic, i promou actuacions de mediació comunitària, pactes d'usos, regulacions horàries consensuades i alternatives al joc amb pilota dura. Així mateix, planteja retirar la senyalització del tipus "prohibit jugar

1

https://bcnroc.ajuntament.barcelona.cat/jspui/bitstream/11703/113764/1/Pla%20Joc%20Espai%20P%3%bablic_vfinal2.pdf

a pilota” i substituir-la per una senyalització pedagògica i respectuosa, orientada a afavorir conductes cíviques sense negar el dret al joc.

En conjunt, el Pla estableix una política pública que **prioritza l'educació, la mediació i la gestió adaptativa dels conflictes** i que evita les respostes sancionadores com a mecanisme principal de regulació.

De fet, aquest Pla no contradiu el que estableix l'Ordenança de mesures per fomentar i garantir la convivència ciutadana a l'espai públic de Barcelona, que, en l'article 30.2, preveu que la pràctica de jocs de pilota, monopati o similars a l'espai públic està sotmesa al principi general de respectar les altres persones i, en especial, la seva seguretat i tranquil·litat, així com al fet que aquesta pràctica no comporti perill per a béns, serveis o instal·lacions, tant públics com privats.

4. Valoració de la intervenció municipal en l'assumpte objecte de queixa

L'anàlisi de la queixa presentada en relació amb el joc de pilota a la ronda de Sant Antoni s'ha d'interpretar tenint en compte el marc estratègic definit pel Pla del joc a l'espai públic. La resposta municipal i les actuacions descrites s'alineen clarament amb aquesta política, tant en el diagnòstic com en el tipus d'intervenció adoptada.

D'una banda, la queixa posa de manifest una afectació real a la convivència derivada d'un ús intensiu i desordenat del joc de pilota en determinades franges horàries. Aquesta situació encaixa plenament amb els supòsits que el Pla identifica com a conflicte d'usos en espais d'alta densitat en què cal una gestió específica i sostinguda.

De l'altra, la resposta municipal no opta per la prohibició del joc ni per una aplicació estrictament sancionadora, sinó que activa el Servei de Gestió de Conflictes, desplega intervencions educatives i reforça la presència institucional amb una funció preventiva. Aquest enfocament no és circumstancial sinó que respon a una decisió política prèvia i estructural, recollida explícitament en el Pla, que aposta per la mediació i la compatibilització de drets com a criteri rector.

Aquesta coherència entre el document estratègic i l'actuació municipal concreta explica el desajust percebut per una part del veïnat: mentre que la queixa reclama una solució immediata i restrictiva, la política municipal assumeix que els conflictes derivats del joc no s'han d'eliminar mitjançant la prohibició sinó gestionant-los de manera progressiva i comunitària. Així, la resposta municipal no nega el problema, però el situa dins d'un marc més ampli de ciutat jugable i de convivència complexa.

En conclusió, la gestió del conflicte de la ronda de Sant Antoni no pot entendre's com una manca de resposta institucional, sinó com l'aplicació concreta d'una política que prioritza el dret al joc, encara que això comporti tensions puntuals. Aquesta tensió constitueix un dels principals reptes del model, tal com el Pla mateix reconeix implícitament.

Cal assenyalar, però, que aquest tipus d'intervenció basada en la mediació, l'educació i la corresponsabilització dels usos de l'espai públic no genera resultats immediats ni solucions instantànies per als conflictes detectats. Es tracta d'un enfocament que requereix temps, continuïtat i persistència per consolidar canvis en les conductes i en la cultura cívica, i que, a mitjà i llarg termini, tendeix a produir resultats més sòlids i sostenibles pel que fa a la convivència. Aquesta manca d'efectes visibles a curt termini pot, però, generar frustració i una percepció d'ineficàcia entre la ciutadania afectada directament per la dinàmica del joc de pilota, especialment quan les molèsties es viuen de manera reiterada i intensa, un fet que exigeix un esforç addicional de comunicació i acompanyament institucional.

DECISIÓ

D'acord amb la Carta municipal de Barcelona, aquesta institució té com a missió defensar els drets i les llibertats de la ciutadania i, amb aquesta finalitat, pot supervisar l'activitat de l'Administració municipal.

Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, l'actuació del Districte de l'Eixample ha estat coherent amb el Pla de joc a l'espai públic i ha prioritzat la mediació i la convivència per sobre de mesures de prohibició i sancionadores i apostat per una gestió educativa i corresponsable.

No obstant això, aquesta Sindicatura resol:

- **Recomanar al Districte de l'Eixample** que garanteixi la continuïtat de la intervenció medidora i comunitària en el joc de pilota i que la reforci especialment durant les vacances escolars i altres moments d'alta intensitat lúdica, quan poden augmentar les tensions.
- **Recomanar al Districte de l'Eixample** que reforci la comunicació amb el veïnat afectat per explicar, d'una manera clara, els criteris, els objectius i els límits de la intervenció municipal, amb l'objectiu de reduir la percepció de desatenció i afavorir la comprensió i l'acceptació del model de gestió adoptat.

Aquesta resolució es comunicarà a la persona que va formular la queixa i a l'òrgan municipal competent. Per mitjà de l'informe anual d'aquesta Sindicatura, també se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal.

Aquesta resolució s'emmarca dins el compromís de l'Ajuntament de Barcelona amb els **objectius de desenvolupament sostenible (ODS)**, d'acord amb la mesura de govern sobre l'Estratègia d'impuls de l'Agenda 2030. Concretament, es relaciona amb l'objectiu **11.7 "Per al 2030, un espai públic més verd, més segur i més jugable"**.